ముత్యాలు నీళ్ళోసుకుంది

ముత్యాలు నీళ్ళోసుకుంది ఆ మాటకు దాని మనస్సు ఆనందంతో ఉరకలు వేయడంలేదు. తల్లిని కాబో-తున్నానన్న ఆనందంలేదు. అమ్మా, అని పిలిచే చిన్నారి పాపాయి రాబోతోందని పరవశించి పోవటంలేదు. దాని మనసును కలిచివేసే ఏదో సంఘటన పదేపదే దాని మనసులో మెదులుతోంది. హృదయంలోని ఆవేదన కన్నీటి రూపంగా జాలువారుతోంది. గుడిసెలో ఓ మూలగా కూర్చొని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది ముత్యాలు. తనకి ఎందుకు మళ్ళీ బిడ్డ తనకసలు ఏ ఆనందం ఉందని ? జీవితంలో ఏ సుఖాన్నైనా అనుభవించిందా తాను. మొదటిసారి నీళ్ళోసు కున్నప్పుడు తనూ అందరిలాగే ఎంతో మురిసిపోయింది. పుట్టేది ఆడపిల్ల-యితే బాగుంటుందా ? మగపిల్లాడైతే బాగుంటుందా ? తన పోలికలు వస్తాయా ? లేకపోతే మావలా వుంటాడా ? ఇలా ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు. కాని ఇప్పుడా ఆనందం ముత్యాలుకి లేదు. దానికి యిలాంటి అందమయిన ఊహలు రావటం లేదు పాత జ్ఞాపకాలు దాని మనస్సుకు ముళ్ళులా నాటుకుంటు న్నాయి. అలాగే ఎంతోసేపు కూర్చుండి పోయింది. చీకటి పడిన సంగతే గమనించని ముత్యాలు దీపం కూడా వెలిగించు కోలేదు స్థాణువులా వుండి పోయింది.

"ఏటే ముత్యాలు అట్టా కూర్చున్నావు. కిరసనూని ఆయి పోయినాదేటే ? దీపంకూడా ముట్టించనేదు. ఆలోచనలతో

బరువెక్కిన ముత్యాలు భర్త మాటలు వినిపించుకోలేక పోయింది. రత్తయ్య భార్యకు దగ్గరగా వచ్చాడు. ఎమే! ముత్యాలు ఏడుత్తన్నావు. ముత్యాలు ముఖం తనవైపుకు తిప్పుకున్నాడు ఎంతోసేపటినుంచి ఏడుస్తున్నట్టుగా ముత్యాలు కళ్ళు, ముఖం ఎరుపు ఎక్కిపోయింది రత్తయ్యను చూడగానే తనదుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక పోయింది. వెక్కి వెక్కి ఏడ్చేసింది. రత్తయ్యకు ఏమీ అర్థం కావటంలేదు ఇదేమే ముత్యాలు నువ్వేడిస్తే నే చూడనేనే. ఏడకే ముత్యాలు. ముత్యాలు కళ్ళు తుడుస్తూ అనునయించాడు రత్తయ్య. అతని ఓదార్పుకు ఊరట కలిగింది. కొద్ది సేపటి తరువాత "అసలు ఏమైందే ముత్యాలు. ఎందుకు బాధపడుతున్నావే:" దానిముఖంలోకి చూస్తూ అడిగాడు రత్తయ్య. ముత్యాలు ఏమీ మాట్లడలేదు. ఎందుకో ముత్యాలు ఏడుస్తోంది. చంటి యాదకొచ్చిందో ఏమో ముత్యాలు ఏడిస్తే తను చూడలేదు.

ముత్యాలును మరపించాలని పరుగెత్తుకెళ్ళి టీ తీసుకు వచ్చాడు. రత్తయ్య వచ్చేసరికి దీపం వెలిగించి ఇల్లు ఊడుస్తోంది ముత్యాలు. టీ ఇదుగోనే ముత్యాలు గ్లాసు అందించాడు. "నువ్వుతాగు మావా" అంటూ మరో గ్లాసులో సగం టీపోసి అందించింది టీ తాగుతూ సంటిది యాడ కొచ్చిందా ఏమే ముత్యాలు అన్నాడు. రత్తయ్య అలా అనేసరికి ముత్యాలుకు మళ్ళీ దుఃఖం వచ్చేసింది. ఏడుస్తూనే చెప్పింది "పోయిన సంటిది యాదకొచ్చి బాధపడలేదు మావా" మళ్ళీ మన గుడిసెలోకి సంటిదో సంటాడో రాబోతున్నారు" రత్తయ్య ఎగిరి గంతేశాడు. ఇంతమంచి

మాట చెప్పటానికి ఏడుస్తావటే పిచ్చిమోకమా! అంటూ ముత్యాలు భుజాలు పట్టుకొని ఊపేశాడు రత్తయ్య. ముత్యాలు ముఖం కోపంతో ఎర్రపడింది "సాన్నే సంబరం ఈ సరదా సంబరం ఎంతసేపు. నీకు సుక్కేసుకుంటే ఇల్లు ఆలి, పిల్లలు తలపుకు వత్తారా ఏటి మావ. సంటిది ఎట్టా పోయిందో గుర్తు సెసుకో మావా. అంటూ విసురుగా వెళ్ళి పోయింది.

ముత్యాలు ఉసోరుమంటూ వరిట చేస్తోంది. రత్తయ్య అరుగుమీద కూర్చుని చుట్ట వెలిగించాడు. అతని మనస్సు భారంగా వుంది. ముత్యాలు అన్నమాటే మళ్ళీ మళ్ళీ వినిపిస్తోంది, తను నిద్రలేవగానె కాళ్ళు, చేతులు విసిరి విసిరి బోసి నవ్వులతో పలకరించే చిట్టి ఏది? తన గుండెల మీద కూర్చుని జుట్టుపీకుతూ అర్థంకాని భాషలో ఏవేవో ఊసులు చెప్పే చిట్టి యిప్పుడు ఎక్కడుంది. రిక్షా బేరాలు చూసుకొని అలసిపోయి యింటికి రాగానే ముద్దులతో తన అలసట అంతామరపించే చిట్టి ఇప్పుడేమై పోయింది. ముత్యాలు చెప్పి నట్టుగా నిజంగానే మందుమత్తులో పడి తన చిట్టిని మట్టిపాలు చేశాడు. చిట్టి తలపుకు రాగానే రత్తయ్య కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి, వెలుగుతున్నా చుట్ట ఆర్పేశాడు.

ఆ రోజు ఎప్పుడూలాగే బాగా తాగి అర్ధ రాత్రి గుడిసెచేరుకున్నాడు రత్తయ్య ఎంత రాత్రయినా చిట్టిని ముద్దుపెట్టుకొనే అలవాటుంది రత్తయ్యకు. "మావా దానిని ముద్దెట్టకోకు ఆ పాడు వాసనకది ఉక్కిరి బిక్కిరి అయి

పోతది." అంటూ కసురుకునేది ముత్యాలు. "అట్టాగేనే సిట్టికోసం నేను తాగుడే మానేత్తానే" అనేవాడు మత్తులోనే రత్తయ్య. చిట్టి కోసం తాగుడే మానేయలేదు కాని, తాగుడుకే చిట్టిని బలిచేశాడు. ఎప్పటిలాగే ఆ రోజుకూడా చిట్టిని ముద్దుపెట్టుకోబోయాడు. "ఆగు మావ", రత్తయ్య చెయ్యి పట్టుకొని పక్కగా తీసుకొచ్చేసింది. "ఈ యేలకూడా నీ పాడు నోటితో దాన్ని ముద్దెట్టుకోకు. దాని ఒల్లు జ్వరంతో కాలిపోతోంది. పాలసుక్క పోసినా తాగనేకపోతాతది."

"అదేలే సిట్టికి జొరవలె" అంటూ సిట్టి దగ్గరకు వెళ్ళి చెయ్యివేశాడు. అంతలోనే మత్తు మరింతగా ముంచుకొచ్చేసింది. వెళ్ళి చాపమీద వాలిపోయాడు. "పొద్దున్నే నువ్వు బేరానికి ఎల్లేటప్పుడు సెప్పానుగా మావ. దానికి జొరంగా వుందని డాక్టారు దగ్గరకు వెళ్ళి మందట్టుకురమ్మని" ముత్యాలు మాట వినపడనేలేదు రత్తయ్యకి. మరి తాగుడు ప్రభావం అంత గొప్పది. మనిషిని మనిషిగా బ్రతకనివ్వదు. మత్తులో తేలేవాళ్ళకు మనసులు, మమతలు యివి ఏవీ గుర్తుండవు.

"మావ! సిట్టికి యింకా జొరం తగ్గలేదు. సేతిలో పైసానేదు. రెండు మూడు బేరాలు సూసుకొని వచ్చెయ్యి. సిట్టిని టౌన్ ఆసపత్రికి తీసికెళ్ళి పెద్ద డాటరమ్మకు సూపిద్దాం. ఎందుకో నాకు భయంగా వుంది మావా. నువ్వు బేగొచ్చెయ్" రిక్షా బేరాలకు బయలుదేరుతున్న రత్తయ్యకు మరీమరీ చెప్పింది.

రత్తయ్యకు ఆ రోజు పగలంతా ఒక్క బేరం కూడా తగలలేదు. పైసలు లేనిదే యింటికి వెళ్ళి ఏంలాభం? అందుకే నాలుగు బేరాలు దొరికేవరకు వెళ్ళ దలుచుకోలేదు రత్తయ్యకు. చీకటి వడే వేళకు అయిదారు రూపాయలు మాత్రమే సంపాదించగలిగాడు. ఇంటి ముఖం పట్టిన రత్తయ్య వీరయ్య, సూరయ్య దారిలో ఎదురయ్యారు "ఏటి రత్తయ్యా? అట్టా గున్నావేం? సుక్కేసినట్టు నేదురా మన రత్తిగాడు" "అవునవురోయ్ అందుకే వుసారు నేదు మనోడికి" వారిద్దరి సంభాషణా ఆపేస్తూ అన్నాడు సంటి దానికి బాగోనేదురా యింటికిపోయి డాట్రమ్మకి చూపిచాల. బాగుంపిరా అయితే సుక్కేసుకోవా? రత్తయ్యమాట పూర్తి కాకుండా మళ్ళీ వాళ్ళే అందుకున్నారు. "ఏటోనురా నా పాణం అంతా సిట్టిమీదే ఉంది. ఈయాల మందూలేదు గిండూలేదు ఇంటికి వెళ్ళిపోతా" రత్తయ్య మాటకు అతని నేస్తగాళ్లు ఇద్దరూ పగలబడి నవ్వారు.

"మన పానాలు మందుసుట్టూ తిరుగుతాయిరోయి సిట్టీనేదూ గిట్టినేదూ ఆవిషయం నీపెళ్ళాం సూసుకుంటుంది. నడు." అంటూ బలవంతగా రత్తయ్యను సారాయి దుకాణం వైపు లాక్కెళ్ళిపోయారు. క్షణాలమీద జేబులు ఖాలీచేసుకు సారాయితో పొట్ట నింపేసుకున్నాడు రత్తయ్య మద్యం మత్తులో చిట్టిని మరచిపోవడం అంత కష్టంకాలేదు రత్తయను ఆ రాత్రి గుడిపెకే పోనివ్వలేదు అతని నేస్తగాళ్లు.

బాగా తెల్లారిన తరువాత మైకం వదిన రత్తయ్యకు పాపం కూతురు గుర్తుకు వచ్చింది. రాత్రి తను చేసిన పనికి సిగ్గు పడుతూ తనను తనే తిటుకుంటూ జేబు తడువు కున్నాడు. ఐదు రూపాయలకు ఐదు పైసలు మాత్రమే ఆతని జేబులో మిగిలాయి? ఐదు పైసలతో పసిదానికి మందు యిప్పించలేడని అతనికి మాత్రం తెలియదా ? ముత్యాలుకి తన పాపిష్టి ముఖం ఎలా చూపించడం ? యజమాని దగ్గరకు పరుచెత్తి రిక్షా తీసుకొని బేరాలకు బయలుదేరాడు. వరుసగా బేరాలు తగులుతుంటే ఎంతో సంతోషించాడు. టీ కూడా తాగకుండా చిట్టికోసం డబ్బంతా పోగుచేసి త్వరగా గుడిసె చెరుకున్నాడు. తన చిట్టికి జ్వరం తగ్గించాలని, తెచ్చిన డబ్బు దాన్ని మట్టిలో కలిపేయడానికి ఖర్చు చెయ్యవలసి వచ్చింది రత్తయ్య. తన పాడు అలవాటుకి తన ప్రాణానికి ప్రాణమయిన చిట్టి బలైపోయినది. "నీ యెదవ అలవాటు నా చిట్టిని సంపేసిందిరో మావా" అంటూ భోరున ఏడ్చింది ముత్యాలు మళ్లీ.

ముత్యాలు ఈ రోజు అలాగే ఏడుస్తోంది. పుట్టే మరో చిట్టికూడా తన తాగుడికి బలైపోదని ఎలా అనుకోగలదు ముత్యాలు. ఈ ఆలోచన రాగానే రత్తయ్య నిలువునా కంపించి పోయాడు. తన బిడ్డ హాయిగా బ్రతకాలంటే తమ తాగుడు మానేయాలి, ఇక సచ్చినా తాగుడు జోలికి పోకూడదు తనలో తనే గట్టిగా తీర్మానించుకున్నాడు. రత్తయ్య గుడిసెలోకి నడిచాడు.

ముత్యాలు ఇంకా దిగులుగానే కూర్చునివుంది. ఎవే ముత్యాలు మరీ పిచ్చిదానిలా అయిపోయావు. మనకి మానిక్యంలాంటి బిడ్డ పుడతాడే, చిట్టిని మరి పిస్తాడే. సాల్లే నీ మాటలు సారాయి దుకాణాలు సల్లగా ఉన్నంతకాలం మనకెందుకు మావా బిడ్డలు. నువ్వుసారాతో కడుపుపోటిం కుంటే నాను మంచినీళ్ళతో నింపుకుంటూ. దాన్నేసిపుని పెంచాలమావా కటువుగా అంది ముత్యాలు.

„అంత నిష్టూరంగా మాట్లాడకే ముత్యాలు, నిజంగా ఇయ్యాలనించి నెనా సారాయి దుకాణం జోలికే పోనే, నమ్మవే ముత్యాలు.” నీ మీద అన.

„నిజమేనేటి బావా, సీతోడే ముత్యాలూ! నన్ను నమ్ము. నేను తాగుడు మానేస్తాను. మనకుపుట్టబోయే బిడ్డను రాణిలాగా చూసుకుంధాం” ముత్యాలు ముఖంలో చిరునవ్వు చోటుచేసుకుంది. తను ముత్యాలు కిచ్చిన మాట ఎప్పటికీ తప్పకుడదని మరోసారి గట్టిగా నిశ్చయించు కున్నాడు రత్తయ్య”.